

Cílem této práce je definovat, jaká metoda překladau převládala v beletristických překladech z maďarštiny do češtiny v období mezi lety 1945 a 2006. Její teoretický základ tvoří úvahy vybraných autorit v čele s Jiřím Levým, ale také dalších českých, slovenských a světových teoretiků překladau, kteří nepřístupují k otázce metody překladau preskriptivně. Východiska práce shrnuje první - teoretická - část. Praktická část pak popisuje výzkum reálného stavu metody překladau v daném období na vzorku 40 beletristických překladů maďarských literárních děl do češtiny. Kromě metod výzkumu popisuje především jeho výsledky. S ohledem na zvolený postup při výzkumu pojednává odděleně metodu překladau převažující v próze, poezii a dramatu, nejprve na jednotlivých aspektech překladových textů, poté výsledky sumarizuje a podává ucelený náhled na metodu překladau daného literárního druhu. Práce tak usiluje o to, aby vycházejíc z metody překladau jako nutnosti kompromisu podala co možná nejkomplexnější pohled na problematiku překladau beletrie a definovala převládající úzus řešení opakujících se překladatelských problémů.